

« تعدیل مساوی » در موسیقی ایران

و

تئوری تکمیلی گام شور

از مهین ملاح

چنانکه خوانندگان مجله مسبقند بخش «بحث آزاد» مجله به نظریات و پیشنهادهای اختصاص دارد که بمسائل فنی موسیقی ایران مربوط باشد. حاجت بذکر نیست که این چنین مباحثی را اصولاً نمی توان یکسره قطعی انگاشت از همینرو مجله موسیقی بر آنست که طرح این قبیل مسائل بس سودمند تواند بود زیرا چه بسا طرح اینگونه مسائل، و بحث و تبادل نظر در پیرامون آنها، بکشف حقیقتی منجر گردد بانگته تاریکی را از پس پرده ابهام بیرون کشد. امید ما همه آنست که موسیقی دانان آگاه و هشیار ما را ی و نظر خود را - هر چه باشد - درباره «بحث های آزاد» ما بیان دارند و، بقول نویسنده مقاله ای که در این شماره می آید، «از تعمق در موسیقی خودشان واهمه» نداشته باشند، قصد و منظور «بحث آزاد» ما اینست که موجب وانگیزه چنین تبادل نظر و «تعمق» باشد و بس

ضمناً مجله موسیقی توجه علاقمندان بمباحثی را که در این مقاله مطرح گردیده است به مقاله هائی که در همین زمینه در شماره های گذشته بچاپ رسیده و بخصوص بمقاله «ربیع پرده در موسیقی شرق و غرب» در شماره ۴ دوره جدید معطوف می دارد.

آقای دکتر هاگو بیان مدیر محترم « مجله موسیقی »

مدتی بارگران لطف شما را، که ماهیاست مجله موسیقی را برای ما می-فرستید، بردوش می کشیدم و دل باین گفته خشنود می داشتم که مشغول کار علمی و هنری خود هستم. روزگار مرا بیمار کرد و برای چندی خانه نشین. بفکر تأدیبهی دیر، اخلاقی خود بموسیقی وطنم و بالطبع بمجمله موسیقی افتادم. بهتر آن دیدم گوشه ای را که همه از سنگینی آن شانه خالی می کنند، یا استادان موسیقی ما را فرصت حل آن نیست، بگیرم، باشد که پایه ی موسیقی علمی ایران استحکام دیگری بگیرد. امیدوارم همکاری من، یعنی متن مقاله ی زیر، قبول شخص شما وهمکاران محترم شما را بیابد.

مپین ملاح، برلین

مختصری در روش - ابتدا لازم می دانم موسیقی علمی ایران را از موسیقی ملی جدا کنم (البته تا آنجا که علمی نیست) . موسیقی ملی که اساس آن آوازاها و رقص های محلی و اجرای آنها روی سازهای ملی است با اصطلاح شیوه های ملی و محلی يك موسیقی است که اغلب ممکن است و باید پایه جمله و ضرب و تمبر در موسیقی علمی يك ملتی از نظر تحول تاریخی آن قرار گیرد. سخن از موسیقی علمی که می شود مجموعه قوانین و تئوری ها و قواعد و سننی منظورند که قالب و شکل و روال موسیقی را تعیین و تشریح می کنند. از فن موسیقی، نحوه ی اجرا و شناخت قواعدی که در سهولت و زیبایی اجرا، و تعادل و تسویه ی (باتصنیه اشتباه نشود) حداکثر زیبایی با حداقل مصرف انرژی ممکن است یافته شوند منظور است.

چون موضوع مطالعه ی ما وضع حاضر موسیقی ایران است؛ یعنی Status quo پس روش تجزیه و تحلیل ما تاریخی نمی تواند باشد. بنا بر این دینامیک و در صورت لزوم استاتیک است. مثلا اگر ما بگوئیم: « سعی می شود موسیقی ایران را موسیقی ملی جلوه بدهند و خدماتی را که در باره ی موسیقی علمی ایران شده است پایمال کنند » روش تجزیه و تحلیل تاریخی را برگزیده ایم.

دو موضوع را این بار برای بحث برگزیده ام:

- ۱- موضوع « تعدیل مساوی » در موسیقی ایران.
- ۲- موضوع نقص دوازده گام شور و تئوری تکمیلی آن.

«تعدیل مساوی» در موسیقی علمی ایران

تعدیل در موسیقی (Tempérament) از بین بردن اختلافات اندازه ای یا بهتر تسویه ی عدم تساوی ریاضی بین فواصل موسیقی است. این از بین بردن اختلاف را به چند طریق می توان تحصیل کرد. مادر اینجا از سه نوع نام می بریم تا تعدیل مساوی را بهتر درک کنیم.

۱- «تعدیل غیر مساوی» - در تعدیل غیر مساوی فقط كوك فواصل معینی با

دقتی که حد اکثر امکان ریاضی و فیزیکی اجازه می‌دهد تا رسیدن باوج صحیح صدا (Intonation) منظور است، ولی تن‌های دیگر که در گام یا قطعه نمی‌آیند تا کوک می‌مانند. مثلاً فاصله بین دو وسل باندازه‌ی پنجم درست کوک می‌شود ولی ممکن است فاصله بین سل و ر پنجم درست نباشد. این تعدیلی است که در مورد کوک‌های مختلف گام‌های ایرانی در پیانو معمول است.

۲- «تعدیل مساوی» یا با انگلیسی «Equal-temperament» و آلمانی «Wohltemperieren» عملی است که در موسیقی بین‌المللی از زمان باخ معمول شد و قبول عام یافت. در این تعدیل اختلافات اندازه‌ای بین فواصل تن‌ها هر قدر هم کوچک باشند بین تمام تن‌ها بتساوی و با صحت ریاضی و فیزیکی تقسیم می‌شوند، به نحوی که هیچ جزء کوچک فاصله‌ای باجز، دیگر تفاوت فاصله‌ای نداشته باشد. بنا بر این اختلافات کومائی ($\frac{1}{9}$ پرده) بدینوسیله از بین رفتند.

۳- «سیستم متوسط‌تن» - در این سیستم، که بازنوعی تعدیل غیرمساوی است، اختلاف بین تن‌های اصلی را تا $\frac{8}{9}$ و تن‌های فرعی را تا $\frac{9}{10}$ از بین می‌برند.

چنانچه ملاحظه می‌شود احتیاج به تعدیل غیرمساوی بسته به ساختمان یک ساز است. سازهای پرده‌ای بیشتر در معرض خطر اشتباه در تعدیل واقع می‌شوند. منظور ما ملاحظه‌ی تعدیل مساوی است.

صحت تعدیل در موسیقی ایرانی موضوع تازه‌ای نیست. هم‌زمان با کوشش‌هایی که برای علمی کردن موسیقی ایران شد، یعنی با ایجاد «مدرسه‌ی عالی موسیقی»، بدون سروصدا عمل تعدیل هم پایه‌گذاری شد. آن وقت یا کسی از این مطلب چیزی نمی‌فهمید یا اگر ناخودآگاه احساس می‌شد ندانسته نیز اختلافات کومائی بین پرده‌ها و اجزاء آنها بوسیله نوازندگان رعایت می‌گشت. اکثر نوازندگان ایرانی و حتی خوانندگان ما امروزه به سیستم «متعادل» رامشگری می‌کنند و من تا بحال در اثر هیچ یک از سازندگان ایرانی نیز ندیده‌ام که اختلافات کومائی را علامت‌گذاری کرده باشند.

ولی ممکن است بگویند حالی را که ساز فلانی دارد و دیگران ندارند باین دلیل است که او رعایت کوماها را می‌کند. حال ساز امری است مربوط به فن موسیقی ممکن است ساززنی تمام کوماها را یعنی اختلافات $\frac{1}{9}$ پرده را رعایت کند ولی بدساز بزند و از طرف دیگر موضوع تعدیل امر فردی نیست. هنوز هستند در اروپا و یوگوسلاویست‌ها هم‌یکه رعایت کوماها را می‌کنند. ولی در ارکستروقتی اجرا می‌کنند رهبر ارکستر از این کار منعشان می‌کند، چون خلاف سنت اجتماع عمل شده است. ساز زن و اصولاً رامشگروقتی تنهاست شخصیت هنری او با اجازه می‌دهد که در بروز مظاهر آن شخصیت آزاد باشد. پس منظور ما از تعدیل مساوی در موسیقی علمی و دسته جمعی است. شاید

سازندگان در اواخر قرن هجدهم از عدم تشخیص کوماها بتوسط ویولونیست‌ها اظهار نارضایتی می‌کرده‌اند، ولی آیا حالا استراوینسکی و هیندمیت هم این نارضایتی را دارند؟ تا آنجا که من می‌شناسم هیچ‌یک از ایشان ندارد. نارضایتی را عده‌ی بسیار محدودی از سولیست‌ها دارند. امکانات همگانی ایشان نیز در رفع این عدم رضایت وجود «پدال» و «ارتعاش» در بیشتر سازها و آواز می‌باشند.

مطالعه تئوریک پدال در پیانو بمانشان می‌دهد که باندازه‌ی تعداد هنرمندان پدال مختلف می‌توان گرفت و بیشتر باز ندانسته پدال را (دست چپ و دست راست) در نقاط اختلافات کومائی می‌گیرند یا قبل از آن زمینه را برای آوردن آن صدا آماده می‌کنند.

موسیقی ما را اگر فقط رسی‌تایف بدانند و بنا بر این بهترین طرز اجرای آنرا اجرای سولیست و ارکستر یکصدا (Unisson) با استعمال پدال آرمونیک و کشش باس (Orgelpunkt) تشخیص دهند، و بنا بر این عمل تعدیل را لغو به پندارند خطای بزرگی کرده‌اند. موسیقی علمی ایران آنچه را که امروزه مردم متمدنی ایران خواستارند و عامه مردم آرزو می‌کند، یعنی «سازدن دسته جمعی»، یعنی آرمونیزه کردن موسیقی می‌تواند بملت هدیه کند. قواعد آرمونی و ارکستراسیون (Orchestration) و «انستروماتاسیون» (Instrumentation) و تئوری موسیقی همه در دسترس‌اند. چون موسیقی علمی ما از موسیقی بین‌المللی پیچیده‌تر می‌نماید در نتیجه فرار از آن و ابتدائی نشان دادن آن آسانتر است.

ممکن است بگوئیم هنوز کسی کنتربوان ایران را حل نکرده است پس هنوز نمی‌شود شروع بساختن برای ارکستر کرد. فراموش نشود که بیشتر قطعات موزار بدون رعایت کنتربوان ساخته شده‌اند. هنوز قطعات زیادی از استاد وزیری، که من خود پارتیتوهای پانزده ردیفی و هارمونی کافی آنها را بخاطر دارم، اجرا نشده‌اند. موضوع نداشتن سولیست خیلی مهم است. مثال خوبی یادم آمد.

یاد دارم که شانزده سال پیش اتودهای دوره‌ی عالی و یولون استاد وزیری را آقای دکتر برکشلی میزدند. هنوز کسی بفکر چاپ آنها نیافتاده است حتی خود ایشان. یا کتاب «هم‌آهنگی موسیقی ایران» اثر استاد وزیری که مدتها نزد آقای خالقی بود چاپ نشده است.

مثال اول دلیل این است که کسی از آن تاریخ دیگر بفکر حصول مرحله عالی رامشگری (Virtuosité) نیافتاده است. مثال دوم حاکی از این واقعیت تلخ است که موسیقی‌دانان ما از تعمق در موسیقی علمی خودشان واهمه دارند.

و گرنه، چنانکه گفتیم وسایل برای اجرای دسته جمعی و آرمونیک از نظر تئوری و تاحدی از نظر قطعه، یا ایجاد قطعه موسیقی آماده‌اند. و موسیقی ایران از نظر علمی «تعدیل مساوی» یافته است و عدم اجرای این تعدیل نیز چنانچه برای سولیست‌های موسیقی بین‌المللی ممکن است برای سولیست‌های ما نیز اساساً امکان دارد.

نقص دوازده گام شور و ثوری تکمیلی آن

اساس ثوریک موسیقی ایران بر پایه‌ی تحقیقات و نوشته‌های استاد علینقی وزیری قرار گرفته است. امروزه در ایران از طرز نوت نویسی و علامت گذاری و اختصار نویسی ایشان با علامات ربع پرده‌ای که ایشان نام گذاری کرده‌اند، با گامها و علامات عرضی، بالاخره با تمام مبانی ثوریک ابتکاری ایشان کار عملی موسیقی می‌شود. اگر به نقیصی بر می‌خوریم نقیصی است که ایشان دانسته، بعلت نداشتن فرصت کافی و گرفتاریها و موانع گوناگون، تعقیب مسائلی را در کتاب «آوازاها» نیمه تمام گذارده‌اند، و بحث دقیق ثوریک فعلی اتمام و تکمیل آنها را خواستار است.

مبنای تحقیقات ایشان از نظر دایره‌ی نوتها برای یافتن بیست و چهار ربع پرده‌ی کروماتیک بر پایه هفت پرده دیاتنیک و پنج نیم پرده‌ی کروماتیک بوده است و بنابراین دوازده گام شور روی هفت پرده‌ی دیاتنیک و پنج نیم پرده‌ی کروماتیک جمعاً در سیستم بر شو و فرو شو بدست آمده است با علامات عرضی مشخص.

دوازده گام شور دیگر که تنیک آنها دوازده ربع پرده باشد و طرز استخراج آنها و علامات عرضی و مشخصات ثوریک شناخت آنها داده نشده‌اند. و چون گام شور مبنای دستگاههای ایرانی است، این نقص به ترتیب در دستگاههای دیگر مشهود است. بنا بر این تکمیل نقیصه‌ی گامهای شور پایه‌ی تکمیلی برای دستگاههای دیگر نیز هست.

می‌دانیم گام شور دارای دودانگ (Tetrachord) ناماوی است و فاصله بین دودانگ یک پرده است. این عدم تساوی بین دودانگ عدم تساوی واحدهای تشکیل دهنده دانگ‌هاست و گرنه جمع ارزش ریاضی آنها با هم برابرند: بدین ترتیب که اگر یک پرده را $\frac{4}{4}$ و سه ربع پرده را $\frac{3}{4}$ و نیم پرده را $\frac{2}{4}$ و ربع پرده را $\frac{1}{4}$ بنامیم ترتیب تعقیب تن‌ها و ارزش فاصله‌ای آنها در گام شور بدین قرار خواهد بود:

$$\frac{4}{4} + \frac{4}{4} + \left(\frac{2}{4} \text{ پرده}\right) + \frac{4}{4} + \left(\frac{2}{4} \text{ نیم پرده}\right) + \frac{4}{4} + \frac{4}{4} = 6 \text{ پرده}$$

دانگ اول	دانگ دوم
----------	----------

چنانچه ملاحظه می‌شود دانگ اول از دو دوم نیم بزرگ و یک دوم بزرگ تشکیل یافته است و دانگ دوم از یک دوم کوچک و دو دوم بزرگ. جمع ارزش هر دانگ معادل $\frac{10}{4}$ و ارزش کل گام معادل شش پرده است. پس گام شور همان گام

فری زین یونانی است (Phrygische tonart) که در اروپا شکل فعلی آنرا گام کلیسایی می‌گویند. ولی مشخص گام شور برای ما وجود دو دوم نیم بزرگ در دانگ اول است این حرکت دو دوم نیم بزرگ از نظر استنیک حالت تعادل و سکونی را ایجاد می‌کند که چنانکه ملاحظه خواهد شد در سیستم‌های بر شو و فرو شو نیز بروز شخصیت

سکون خود را یعنی تاحدی اختلال سیستم برشو و فروشورا باعث می شود.
 استادوزیری يك سوم بزرگ ازدو بالا رفته و ازمی گام شور را بسته و فاسری
 را یافته اند و به سیستم مدگردی به پنجم های درست برشو هفت گام شور برشو و هفت
 سری بنحوی که به ترتیب جای خودشان را به دیزها می دهند استخراج شده اند و درسیستم
 برشوبك سوم كوچك از دو پائین رفته لاراتنیک گام شور فرار داده اند و سی کرون را
 یافته اند و به سیستم مدگردی به پنجم های درست فروشو هفت گام شور فروشو و هفت
 کرون بنحویکه به ترتیب جای خودشان را به بملها می دهند بدست آمده اند که تمام
 اینها درجدول زیر می آیند.

برای استخراج دوازده گام شور دیگر ابتدا به نقائص علامت گذاری برمی خوریم
 اگر به ترتیب ربع برده های کروماتیک ازدو، که فرض می کنیم معادل صفر درعلامات
 ریاضی باشد، بالا برویم درسیستم برشو باید به علامت ارزش فاصله ای علامت بهلاوه
 (+) و در فروشو علامت (-) منها بدهیم. این اختلاف علامت را که درمورد سه
 چهارم برده محسوس می شود درسیستم برشوما \sharp (یعنی دیزسری) $\sharp\sharp$

$$= \left(+ \frac{2}{4} \right) = \text{برده} \quad \text{و در سیستم فروشو} \quad \flat \quad \text{(یعنی بمل کرون)} = \flat\flat$$

$\left(- \frac{2}{4} \right)$ برده) انتخاب کرده ایم. انتخاب ماهریمی پایه نبوده است؛ بدین قرار:
 کمپوزیتور انگلیسی John H. Foulds که درقطعه از کستریش بنام «تصاویر موسیقی»
 op. 33 سال ۱۹۱۳ ثات برده بکار برده است و در بخش «رتبه ی جهان» او op. 160

سال ۱۹۳۳ نیز ثات برده موجود است. علامت ثات برده فروشورا \flat و ثات برده برشو

را \sharp انتخاب کرده است.
 رتال جامع علوم انسانی

Ivan Wischegradsky کمپوزیتور روسی که قطعات زیادی در سیستم

$$\text{ربع برده ساخته است علامت ربع برده برشورا} \quad \sharp = \frac{1}{4} \quad \text{و نیم برده را} \quad \sharp\sharp$$

$$= \frac{2}{4} \quad \text{و سه ربع را} \quad \sharp\sharp\sharp = \frac{3}{4} \quad \text{و علامت فروشورا بدین ترتیب ربع برده} \quad \flat$$

$\frac{1}{4} =$ و نیم برده را $\frac{2}{4} = b$ و سه ربع را $\frac{3}{4} = b$ انتخاب کرده است.

Alols Hába کیپوزیتور چک علامات معمولی را می گیرد و در قطعه وقتی

مثلاً دو باندازه ربع برده باید بالا برود آنرا اینطور می نویسد و اگر

باندازه سه ربع اینطور و در فروشو ربع برده را و سه ربع برده را

 نوشته است.

علامات ما چون مورد قبول استاد وزیری نیز واقع شده اند و بعلم استخراج آنها از سری و کرن صحیح تر اند. اینها که گفته آمدند قوانین کلی حرکت برشو و فروشو بودند ولی در گام شور مشکلی پیش می آید بدین ترتیب:

چون فاصله سه تن اول دانگ اول در گام شور جمعاً معادل $\frac{7}{4}$ یعنی باندازه ای يك برده و نیم است اگر از فاصله های نیم برده طبیعی، یعنی فاصله می وفا، و یا سی و دو صرف نظر کنیم در صورتیکه تنیک خود اسم ربع برده داشته باشد چون $\frac{7}{4}$ مساوی

$\frac{8}{4}$ یعنی دو برده با سه تن نیست بنابراین در ردیف گام برای اجتناب از تکرار نام يك تن مجبوریم از علامات فروشو در سیستم برشو و گاهی از علامات برشو در سیستم فروشو استفاده کنیم. فرض کنیم. یعنی فرض می کنیم روی فاسری گام شور می خواهیم به بندیم. قاعدتاً باید بگوئیم به ترتیب: فاسری، سل بکار، سل دیز سری الی آخر حالا برای تکرار نکردن دو بار لفظ سل در يك گام مجبوریم بگوئیم: فاسری، سل بکار، لا کرن. پس متوجه می شویم که در گام شور برشو با فروشو وجود علامات متضاد در ابتدا اجباری است ولی به ترتیب این علامات متضاد جای خودشان را به علامات اصلی می دهند.

حالا اگر از فاسری شروع به بستن گام شور کنیم و به سیستم مدگردی به پنجم های درست برشو بالا برویم هفت گام برشوی دیگر شور با سلاح های خاص خودشان استخراج می شوند. و نیز اگر از فاسری يك پنجم درست پایین برویم به سی کرن می رسیم و از روی آن اگر گام شور به بندیم و به ترتیب سیستم مدگردی به پنجم های درست فروشو پایین برویم هفت گام فروشوی دیگر شور با سلاح های خاص خود بدست می آیند.

شور می شور سی شور فا دیز شور دو دیز شور سل دیز شور ر دیز شور لا دیز

شور لا شور ر شور سل شور دو شور فا شور سل شور ر شور می شور سل

شور فا سری شور دو سری شور سل سری شور ر سری شور لا سری شور می سری شور سی سری

شور می کرون شور سی کرون شور فا دیز کرون شور دو دیز کرون شور سل دیز کرون شور ر دیز کرون شور لا کرون شور می کرون شور سی کرون شور فا کرون

- اینک هویدا است که ظاهراً بیست و هشت گام شورولی چنانچه توضیح داده خواهد شد بیست و چهار گام شور با علامات عرضی معین داریم به شرحی که گذشت :
- از ملاحظه گامهای شور بالا اصول زیر روشن می شوند:
- ۱- گامهای دسته A استخراج استاد و زیری هستند. گامهای دسته B استخراج نویسنده این سطور است.
 - ۲- در گامهای بر شو و فروشوی دسته A آخرین علامت سلاح سری و یا کرون و بقیه علامات دیز یا بمل هستند.
 - ۳- در دسته A برای شناخت گام باید يك دوم نیم بزرگ یعنی $\frac{4}{p}$ برده از آخرین علامت سلاح پایین تر برویم تا تئیک بدست آید.
 - ۴- در دسته B هفت علامت عرضی بعنوان سلاح باید اجباراً مشخص گام باشند.
 - ۵- علامت «بکار» فارق بین سری ها و کرن هاست و در سیستم فروشو جایش را به علامت بمل می دهند.
 - ۶- علامت بکار وقتی در شور لاسری در آخر سلاح ها آمد در شور می سری جایش را به اولین دیز در اول سلاح ها یعنی به فا دیز می دهد، و در شور سی سری با پیدایش فا دیز سری درک می کنیم که بگامهای فروشو رسیده ایم.
 - ۷- علامت بکار در سیستم فروشوی دسته B گفتیم فارق بین علامات عرضی سری و کرن می باشد و با آخر سلاح ها که رسید جایش را به بمل در اول گام بعد می دهد و بمل به ترتیب پیش رفته جایش را به بمل کرن میدهد.
 - ۸- برای شناخت گام در سیستم فروشوی دسته B قاعده این است که بدانیم سری ماقبل آخر تئیک است.
 - ۹- برای شناخت گام در سیستم فروشوی دسته B باید از آخرین علامت کرون يك سوم بزرگ بالا برویم تا تئیک بدست آید. و هنگامیکه علامت بمل کرن ظاهر می شود باید يك سوم بزرگ را از آخرین بمل کرون حساب کرد.
 - ۱۰- در دسته A اگر گامها را روی «دایره ی پنجم ها» (Quintenzirkel) قرار بدهیم گامهای می بمل و در دیز - سی بمل و لا دیز هم هارمونی هستند بنابراین فقط دروازه گام باقی می ماند.
 - ۱۱- در دسته B نیز اگر گامها را روی «دایره ی پنجم ها» قرار دهیم گامهای سی سری و دو کرون و می سری و فا کرون یکی هستند پس اینجا نیز دروازه گام باقی می ماند.
 - ۱۲- پس جمعاً بیست و چهار گام شور با علامات عرضی مشخص پیدا شدند.